

[Arne Melchior]

rigt har vi samme syn på en lang række andre områder, nemlig at hovedretningslinjerne skal afstikkes herinde.

I øvrigt er jeg sikker på, at de, der har været bekymret for, hvorvidt der ville ske noget, når dette forslag er vedtaget om lidt, vil få deres bekymring gjort til skamme. Selvfølgelig vil beslutningen få de følger, den skal have. Mit parti har fortsat fuld tillid til indenrigsministeren med henblik på både hans vilje og evne til at følge de beslutninger, der bliver truffet her i tinget.

Tyroll (VS):

Det har været en interessant formaliadis-kussion. Den skal jeg ikke bevæge mig ind på, men den har jo fyldt ret meget af debatten. Jeg vil blot sige, at det bliver med interesse, vi vil iagttage, hvilke bestræbelser ministeren vil udfolde for at sikre, at de ting, der er lagt op til ved en vedtagelse her, bliver gennemført.

Jeg har også læst disse forskellige bekymringer, som statsministeren og andre har givet udtryk for i forhold til, om man ikke centraliserer i forbindelse med det, folketinget står over for at beslutte her. Jeg vil godt sige, at det nærer jeg ikke den store angst for. Vi har i allerhøjeste grad set, hvilken mobilisering og hvilken støtte der har været bag ved en bevarelse af disse institutioner, og vi har set, hvordan man har tilsidesat disse interesser hos brugerne, hos de lokale beboere osv., som klart har været markeret. Det er sket før. Det er sket i forbindelse med Sankt Josefs hospital, og det har man altså også set her. Derfor er vi ikke så nervøse, som statsministeren giver udtryk for. De, der har stået bag ved de beslutninger, der er truffet på dette område, er jo i allerhøjeste grad nogle, der er plantet i det lægelige hierarki, og bureaukrater af forskellig art i kommunerne, og de overvejelser, der har været inde i billedet, er ikke overvejelser, som vi nærer den store sympati for. Vi lytter i højere grad til de interesser, der har været markeret fra brugerne side – de interesser, de har i at få tilgodeset deres behov for sundhedsmæssige ydelser i de områder, hvor de bor.

Ministeren siger, at der ikke er mulighed for at vurdere, hvad det er, man griber ind i, at der ikke har været lagt tilstrækkeligt materiale frem for folketinget i denne sag. Jeg

mener altså ikke, det er rigtigt. Dels er der vel tale om, at de enkelte grupper og de enkelte medlemmer i givet fald har informationsmuligheder via repræsentanter i kommunerne, i kommunalbestyrelserne, som har adgang til disse ting, dels har der været foretaget et ret omfattende informationsarbejde fra de pågældende hospitaler, så jeg mener i allerhøjeste grad, der har været mulighed for at gøre sig bekendt med, hvad det er for problemer, der ligger til grund for det, vi behandler i dag. Jeg mener altså ikke, at dette argument holder.

Jeg vil ikke kaste mig ind i den store og voldsomme debat på området. Jeg mener, at begrundelserne for beslutningsforslaget har været meget tydeligt fremme. Jeg kan i høj grad henvise til debatter, vi har ført før om disse problemstillinger. Det drejer sig om debatter her i salen om forholdet til de store og de små sygehuse, hvor jeg klart har givet til kende, hvilken holdning VS indtager dér. Problemerne er skabt af nogle, som har forfægtet helt andre standpunkter end brugernes interesser. Det drejer sig om dem, der har truffet beslutningerne om opførelsen af mammutsygehusene: Herlev hospital, Hvidovre sygehus og rigshospitalet. Man har indtryk af, at det er nogle målsætninger om at få sig et eller andet monument i de enkelte kommuner og følge en eller anden blind teknologiuudvikling på hospitalerne – uden at overveje en ændret prioritering i sundhedsvæsenet. Det har vi også haft lejlighed til at diskutere tidligere, hvor vi klart har markeret vores holdning til det spørgsmål.

Jeg finder i og for sig ikke anledning til at gå så meget ind i denne debat. Blot vil jeg sige, at noget af det, der ligger bag vores overvejelser, er en vurdering af de forudsætninger for det manglende sengebehov, som bliver fremført. Vi har set, at der bl.a. argumenteres med, at man i højere grad kan klare en række behandlinger ved ambulante behandling. Vi kan ikke helt se, at forudsætningerne for disse tilkendegivelser er til stede. Vi kan ikke se, at man har taget skridt til, at kapaciteten til at foretage disse ambulante behandlinger bliver tilvejebragt, så vi kan ikke helt se, at de forudsætninger, man lægger til grund for at sige, at der er et faldende sengebehov, faktisk er til stede. Det er faktisk ikke særlig godt gjort.